

Debreceni Ítéltábla

Gf.III.30.113/2026/6.

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Bencző Ügyvédi Iroda (cím., ügyintéző: dr. Bencző Ákos ügyvéd) által képviselt Felperes5 (Cégjegyzékszám, cím) V. rendű, a Felperes6 (Cégjegyzékszám, cím) VI. rendű, úgy is, mint az Felperes7 (Cégjegyzékszám, cím) VII. rendű jogutódja, Felperes8. (cím) VIII. rendű, Felperes9 (Cégjegyzékszám, cím.) IX. rendű, a Felperes16 (Cégjegyzékszám, cím) XVI. rendű felpereseknek – az Ujfalviné dr. Gyuricskó Andrea ügyvéd (cím) által képviselt Alperes (Cégjegyzékszám, cím) alperes ellen vállalkozói díj és járulékai megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2025. november 27. napján kelt 13.G.40.188/2023/140. számú ítélete ellen a felperesek 144. sorszámu (150. sorszámu alatt javított) és az alperes 142. sorszámu (145. szám alatt kiegészített) fellebbezése alapján az alulírott napon meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla részben megváltoztatja az elsőfokú bíróság ítéletét, az alperes által az V. rendű felperesnek fizetendő tőkeösszeget 3 188 908 (hárommillió-száznyolcvannyolcezer-kilencszáznyolc) Ft-ra,
a VI. rendű felperesnek fizetendő tőkeösszeget 51 044 378 (ötvenegymillió-negyvennégyezer-háromszázhetvennyolc) Ft-ra,
a VIII. rendű felperesnek fizetendő tőkeösszeget 13 403 (tizenháromezer-négyszázhárom) Ft-ra,
a IX. rendű felperesnek fizetendő tőkeösszeget 9 205 841 (kilencmillió-kettőszázötzezer-nyolcszáznegyvenegy) Ft-ra,
a XVI. rendű felperesnek fizetendő tőkeösszeget 6 193 351 (hatmillió-százkilencvenháromezer-háromszázötvenegy) Ft-ra felemeli.

Az alperest kamatfizetésre kötelező rendelkezést megváltoztatja a következők szerint.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az V. rendű felperesnek

3 463 763 (hárommillió-négyszázhatvanháromezer-hétszázhatvanhárom) Ft után 2012. július 1-től 2012. november 12-ig járó,

3 427 246 (hárommillió-négyszázhuszonhétezer-kettőszáznegyvenhat) Ft után 2012. november 13-tól 2012. november 25-ig járó,

3 364 986 (hárommillió-háromszázhatvannégyezer-kilencszáznyolcvanhat) Ft után 2012. november 26-tól 2013. január 17-ig járó,

3 346 428 (hárommillió-háromszáznegyvenhatezer-négyszázhuszonnyolc) Ft után 2013. január 18-tól 2013. február 5-ig járó,

3 327 870 (hárommillió-háromszázhuszonhétezer-nyolcszázhetven) Ft után 2013. február 6-tól 2013. február 12-ig járó,

3 309 911 (hárommillió-háromszázkilencezer-kilencszáztizenegy) Ft után 2013. február 13-tól 2013. február 24-ig járó,

3 251 062 (hárommillió-kettőszázötvenegyezer-hatvankettő) Ft után 2013. február 25-től 2013. március 19-ig járó,

3 231 323 (hárommillió-kettőszázharmincegyezer-háromszázhuszonhárom) Ft után 2013. március 20-tól 2013. március 24-ig járó,

3 208 647 (hárommillió-kettőszáznolcezer-hatszáznegyvenhét) Ft után 2013. március 25-től 2013. április 9-ig járó,

3 188 908 (hárommillió-száznolcvannyolcezer-kilencszáznolc) Ft után 2013. április 10-től 2013. június 30-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 3 188 908 (hárommillió-száznolcvannyolcezer-kilencszáznolc) Ft után 2013. július 1-től 2014. április 15-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a VI. rendű felperesnek

55 443 964 (ötvenötmillió-négyszáznegyvenháromezer-kilencszázhatvannégyszáz) Ft után 2012. július 1-től 2012. november 12-ig járó,

54 859 432 (ötvennégy millió-nyolcszázötvenkilencezer-négyszázharminckettő) Ft után 2012. november 13-tól 2012. november 25-ig járó,

53 862 853 (ötvenhárommillió-nyolcszázhatvankettőezer-nyolcszázötvenhárom) Ft után 2012. november 26-tól 2013. január 17-ig járó,

53 565 796 (ötvenhárommillió-ötszázhatvanötezer-hétszázkilencvenhat) Ft után 2013. január 18-tól 2013. február 5-ig járó,

53 268 739 (ötvenhárommillió-kettőszázhatvannyolcezer-hétszázharminckilenc) Ft után 2013. február 6-tól 2013. február 12-ig járó,

52 981 264 (ötvenkettőmillió-kilencszáznolcvanegyezer-kettőszázhatvannégyszáz) Ft után 2013. február 13-tól 2013. február 24-ig járó,

52 039 273 (ötvenkettőmillió-harminckilencezer-kettőszázhetvenhárom) Ft után 2013. február 25-től 2013. március 19-ig járó,

51 723 312 (ötvenegymillió-hétszázhuszonháromezer-háromszáztizenkettő) Ft után 2013. március 20-tól 2013. március 24-ig járó,

51 360 339 (ötvenegymillió-háromszázhatvanezer-háromszázharminckilenc) Ft után 2013. március 25-től 2013. április 9-ig járó,

51 044 378 Ft (ötvenegymillió-negyvennégyezer-háromszázhetvennyolc) után 2013. április 10-től 2013. június 30-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 51 044 378 (ötvenegymillió-negyvennégyezer-háromszázhetvennyolc) Ft után 2013. július 1-től 2014. április 15-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a VIII. rendű felperesnek

14 557 (tizennégyezer-ötszázötvenhét) Ft után 2012. július 1-től 2012. november 12-ig járó,

14 404 (tizennégyezer-négyszáznégyszáz) Ft után 2012. november 13-tól 2012. november 25-ig járó,

14 142 (tizennégyezer-száznegyvenkettő) Ft után 2012. november 26-tól 2013. január 17-ig járó,

14 064 (tizennégyezer-hatvannégyszáz) Ft után 2013. január 18-tól 2013. február 5-ig járó,

13 986 (tizenháromezer-kilencszáznolcvanhat) Ft után 2013. február 6-tól 2013. február 12-ig járó,

13 911 (tizenháromezer-kilencszáztizenegy) Ft után 2013. február 13-tól 2013. február 24-ig járó,

13 664 (tizenháromezer-hatszázhatvannégyszáz) Ft után 2013. február 25-től 2013. március 19-ig járó,

13 581 (tizenháromezer-ötszáznyolcvanegy) Ft után 2013. március 20-tól 2013. március 24-ig járó,

13 486 (tizenháromezer-négyszáznyolcvanhat) Ft után 2013. március 25-től 2013. április 9-ig járó,

13 403 (tizenháromezer-négyszázhárom) Ft után 2013. április 10-től 2013. június 30-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 13 403 (tizenháromezer-négyszázhárom) Ft után 2013. július 1-től 2014. április 15-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a IX. rendű felperesnek

9 999 304 (kilencmillió-kilencszázkilencvenkilencezer-háromszáznégyszáz) Ft után 2012. július 1-től 2012. november 12-ig járó,

9 893 884 (kilencmillió-nyolcszázkilencvenháromezer-nyolcszáznyolcvannégyszáz) Ft után 2012. november 13-tól 2012. november 25-ig járó,

9 714 151 (kilencmillió-hétszáztizennégyezer-százötvenegy) Ft után 2012. november 26-tól 2013. január 17-ig járó,

9 660 577 (kilencmillió-hatszázhatvanezer-ötszázhetvenhét) Ft után 2013. január 18-tól 2013. február 5-ig járó,

9 607 003 (kilencmillió-hatszázhetezer-három) Ft után 2013. február 6-tól 2013. február 12-ig járó,

9 555 157 (kilencmillió-ötszázötvenötezer-százötvenhét) Ft után 2013. február 13-tól 2013. február 24-ig járó,

9 385 269 (kilencmillió-háromszáznyolcvanötezer-kettőszázhatvankilenc) Ft után 2013. február 25-től 2013. március 19-ig járó,

9 328 286 (kilencmillió-háromszázhuszonnyolcezer-kettőszáznyolcvanhat) Ft után 2013. március 20-tól 2013. március 24-ig járó,

9 262 824 (kilencmillió-kettőszázhatvankettőezer-nyolcszázhuszonnégy) Ft után 2013. március 25-től 2013. április 9-ig járó,

9 205 841 (kilencmillió-kettőszázötezer-nyolcszáznegyvenegy) Ft után 2013. április 10-től 2013. június 30-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékű

késedelmi kamatát, továbbá 9 205 841 (kilencmillió-kettőszázötezer-nyolcszáznegyvenegy) Ft után 2013. július 1-től 2014. április 15-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a XVI. rendű felperesnek

6 727 165 (hatmillió-hétszázhuszonhétézer-százhatvanöt) Ft után 2012. július 1-től 2012. november 12-ig járó,

6 656 242 (hatmillió-hatszázötvenhatezer-kettőszáznegyvenkettő) Ft után 2012. november 13-tól 2012. november 25-ig járó,

6 535 324 (hatmillió-ötszázharmincötezer-háromszázhuszonnégy) Ft után 2012. november 26-tól 2013. január 17-ig járó,

6 499 281 (hatmillió-négyszázkilencvenkilencezer-kettőszáznyolcvanegy) Ft után 2013. január 18-tól 2013. február 5-ig járó,

6 463 238 (hatmillió-négyszázhatvanháromezer-kettőszázharmincnolc) Ft után 2013. február 6-tól 2013. február 12-ig járó,

6 428 358 (hatmillió-négyszázhuszonnyolcezer-háromszázötvennyolc) Ft után 2013. február 13-tól 2013. február 24-ig járó,

6 314 064 (hatmillió-háromszáztizennégyezer-hatvannégy) Ft után 2013. február 25-től 2013. március 19-ig járó,

6 275 728 (hatmillió-kettőszázhetvenötezer-hétszázhuszonnyolc) Ft után 2013. március 20-tól 2013. március 24-ig járó,

6 231 687 (hatmillió-kettőszázharmincegyezer-hatszáznyolcvanhét) Ft után 2013. március 25-től 2013. április 9-ig járó,

6 193 351 (hatmillió-százkilencvenháromezer-háromszázötvenegy) Ft után 2013. április 10-től 2013. június 30-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 6 193 351 (hatmillió-százkilencvenháromezer-háromszázötvenegy) Ft után 2013. július 1-től 2014. április 15-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Mellőzi az V., VI., VIII., IX. és XVI. rendű perköltségfizetési kötelezettségét, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. rendű felperesnek 293 044 (kettőszázkilencvenháromezer-negyvennégy) Ft, a VI. rendű felperesnek 7 276 078 (hétmillió-kétszázhetvenhatezer-hetvennyolc) Ft, a VIII. rendű felperesnek 38 310 (harmincnolcezer-háromszáztíz) Ft, a IX. rendű felperesnek 761 599 (hétszázhatvanegyezer-ötszázkilencvenkilenc) Ft és a XVI. rendű felperesnek 506 012 (ötszázhatvanegyzár-ötvenkettő) Ft együttes első-, eddig felmerült másodfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy kötelezi az V. rendű felperest 1178 (ezer-egyszázhetvennyolc) Ft, a VI. rendű felperest 18 850 (tizennyolcezer-nyolcszázötven) Ft, a VIII. rendű felperest 27 (huszonhét) Ft, a IX. rendű felperest 3406 (háromezer-négyszázhat) Ft, a XVI. rendű felperest 2151 (kettőezer-egyszázötvenegy) Ft és az alperest 230 503 (kétszázharmincezer-ötszázhárom) Ft meg nem fizetett illeték magyar állam részére történő megfizetésére ezen ítélet jogerőre emelkedésétől

számított 60. napig a NAV 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára azzal, hogy az illeték megfizetése során közleményként tüntessék fel az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, az ügy számát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Helybenhagyja ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét.

Megállapítja, hogy a VI. rendű felperes 2 500 000 (kétmillió-ötszázezer) Ft, az alperes 1 340 219 (egymillió-háromszáznegyvenezer-kétszáztizentkilenc) Ft fellebbezési illeték visszatérítésére jogosult. Az ítéltábla az erre irányuló kérelem elbírálása érdekében a határozatát megküldi – az elsőfokú bíróság útján – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti, valamint a ... Vármegyei Adó- és Vámigazgatóságának.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. rendű felperesnek 319 562 (háromszáztizentkilencezer-ötszázhatvankettő) Ft, a VI. rendű felperesnek 1 911 688 (egymillió-kilencszáztizentegyezer-hatszáznyolcvannyolc) Ft, a VIII. rendű felperesnek 2598 (kétezer-ötszázkilencvennyolc) Ft, a IX. rendű felperesnek 345 454 (háromszáznegyvenötezer-négyszázötvennégy) Ft és a XVI. rendű felperesnek 218 182 (kétszáztizennyolcezer-egyszáznyolcvankettő) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. rendű felperesnek 770 642 Ft-ot, a VI. rendű felperesnek 12 330 262 Ft-ot, a VIII. rendű felperesnek 3016 Ft-ot, a IX. rendű felperesnek 2 234 859 Ft-ot, a XVI. rendű felperesnek 1 413 959 Ft-ot, valamint ezen tőkeösszegek után 2012. július 1-től 2013. június 30-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, majd 2013. július 1-től 2014. április 15-ig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan elutasította az V., a VI., a VIII., a IX. és a XVI. rendű felperesek keresetét.

Kötelezte az V. rendű felperest 455 080 Ft, a VI. rendű felperest 6 663 178 Ft, a VIII. rendű felperest 2263 Ft, a IX. rendű felperest 1 336 242 Ft, a XVI. rendű felperest 837 969 Ft perköltség alperesnek történő megfizetésére 15 napon belül. Megállapította, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

Kötelezte az alperest 55 065 Ft, az V. rendű felperest 9248 Ft, a VI. rendű felperest 147 973 Ft, a VIII. rendű felperest 201 Ft, a IX. rendű felperest 26 740 Ft, a XVI. rendű felperest 16 888 Ft eljárási illeték magyar államnak történő megfizetésére.

[2] A megállapított tényállás lényege szerint a közbeszerzési eljárás lefolytatását követően 2011. október 24-én az alperes mint megrendelő és a per korábbi I. rendű felperese (a továbbiakban: I. rendű felperes) mint vállalkozó vállalkozási szerződést kötöttek a Város1, ...

Strandfürdő medenceépítése projekt kivitelezésére. A vállalkozói díjat nettó 893 704 996, bruttó 1 117 131 245 Ft-ban állapították meg, melyet olyan egyösszegű, prognosztizált átalányárként határozták meg, amely költségfedezetet biztosít a meghatározott műszaki tartalom megvalósításához szükséges valamennyi munkát elvégzésére. Az magában foglalta a kivitelezési munkák költségén túl a felvonulási- és anyagköltséget, a vagyonszavatosságot, a tevékenységgel kapcsolatos minden díjat, illetéket, az átadás-átvételi eljárási költséget, a jótállási és szavatossági kötelezettségek költségeit stb.

A szerződés alapján a vállalkozó a beruházás kivitelezését és a hibák kijavítását szigorúan a szerződésben előírtakkal összhangban volt köteles végezni, minden, a beruházást érintő ügyben a megrendelő utasításához alkalmazkodni. Rögzítették, hogy a vállalkozó csak I. osztályú minőségű anyagokat, szerkezeteket építhet be, és a vállalkozási szerződésben megnevezett helyszíni képviselője útján köteles biztosítani a szükséges felügyeletet és irányítást a kivitelezés során. A vállalkozó köteles volt minden látható szerkezetet és felületet a beépítés előtt a megrendelő képviselőjének bemutatni, a beépítés csak a megrendelő képviselőjének jóváhagyásával történhetett. A szerződésben rögzítették továbbá, hogy a felek folyamatosan együttműködnek a szerződés teljesítése érdekében, és kölcsönösen tájékoztatják egymást a felmerülő lényeges kérdésekről.

Rendelkeztek arról is, hogy ha a szerződés a vállalkozónak felróható okból szűnik meg, a vállalkozó csak az addig bizonyíthatóan teljesített, illetve átadott munkák ellenértékét követelheti, feltéve, hogy ezeket a beruházásnál felhasználta azzal, hogy az ellenértéket a költségvetési kiírásnak megfelelő módon állapítják meg. Az alperes jogosult az ellenértékkel szemben minőségi igényeit beszámítással érvényesíteni, a vállalkozó pedig köteles a beruházás más vállalkozó általi befejezése miatt felmerült többletköltséget megtéríteni, amelyet az alperes beszámítással érvényesítheti az átalánydíj meg nem fizetett részével szemben. Az alperes ettől függetlenül jogosult az ezt meghaladó igényeit (kártérítési és kötbérigényét) érvényesíteni. Ezt a rendelkezést alkalmazni rendelték abban az esetben is, ha a vállalkozó a teljesítést megtagadja, vagy a kivitelezéssel felhagy.

A szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Ptk.-t, a kivitelezésre vonatkozó ágazati szabványokat és műszaki irányelveket, valamint a szerződés létrejöttének alapját képező beszerzési eljárás ajánlati felhívásában és dokumentációjában meghatározottakat tekintették irányadónak.

Az I. rendű felperes a munkálatok elvégzését megkezdte, azt folyamatosan végezte. A kivitelezés folyamán a felek együttműködtek, tájékoztatták egymást a felmerült problémákról, azokra megoldásokat kerestek, esetenként pótmunka megrendelésével. Az alperes több esetben jelezte a kivitelezés késedelmét, az I. rendű felperes viszont több esetben közölt akadályoztatást.

Az alperes 2012. június 8-án a szerződést azonnali hatállyal felmondta. A felmondás indokaként a kivitelezés határidőre történő be nem fejezésének előre vetítését, és a műszaki tervdokumentációban megjelölt anyagoktól eltérő anyagok beépítését (a szerződés VII/8. b., c. és f. pontjai) jelölte meg.

Az I. rendű felperest bruttó 152 749 512 Ft vállalkozói díj illeti meg az elvégzett munka alapján.

Az I. rendű felperessel szemben a Fővárosi Törvényszék előtt 9.Cspk.01-14-000003. szám alatt 2014. február 19-ei kezdő időponttal csődeljárás indult. A bíróság a 2014. május 29-én kelt és 2014. július 25-én jogerőre emelkedett 9.Cspk.05-14-000003/18. számú végzésével a csődegyezséget jóváhagyta, és a csődeljárást befejezetté nyilvánította. A csődegyezés szerint az I. rendű felperes a hitelezői igények kielégítését egyenlő arányban, 63%-ban kívánja teljesíteni, részben készpénzfizetéssel, részben követelés-engedményezéssel. Az I. rendű

felperes – egyéb követelések mellett – az alperessel szemben fennálló 170 246 720 Ft összegű vállalkozói díjból, valamint 32 428 395 Ft összegű elmaradt haszonból álló kártérítési és a vállalkozói díjkövetelés után 2014. április 15-ig járó 45 615 748 Ft késedelmi kamatkövetelését a hitelezőkre engedményezte. A bíróság egyezséget jóváhagyó és csődeljárást befejezetté nyilvánító határozatát a Céglőzönyben 2014. július 31-én tették közzé. Az alperes nem jelentkezett be hitelezőként a csődeljárásba.

A Város1, ... Strandfürdő medenceépítése projekt kivitelezésének befejezését az I. rendű felperes munkaterületről történő levonulását követően az Zrt.1 végezte el, a hátralévő munkákra a közbeszerzési eljárást követően megkötött vállalkozási szerződésben meghatározott díj nettó 669 891 432 Ft volt. A két vállalkozó költségvetésének tételei nem voltak teljes egészében azonosak, mert az Zrt.1 költségvetése 22 103 447 Ft összegben olyan munkák elvégzését is tartalmazta, amelyet korábban az I. rendű felperes már elvégzett. Ezen túlmenően tartalmazott egy ún. „észrevételi költségvetés”-t 22 626 376 Ft összegben, amelyből 4 598 000 (helyesen: 4 600 000) Ft az Zrt.1 felvonulási költsége, 1 750 000 Ft a medencék víztartási próbájának költsége, 16 275 376 Ft pedig a medencék javításával felmerült költség volt. Nem szerepelt az I. rendű felperes költségvetésében az Zrt.1 költségvetése B2 lapjának 35-45. számú tételeinél írt javítási jellegű hőszigetelési munka 936 915 Ft összegben, valamint a B1 lapján új műszaki tartalomként megjelenő védőcső-elhelyezés, melynek költsége 4 931 (helyesen: 4 937) Ft volt. A hátralévő munkák befejezésének nettó költsége az I. rendű felperes költségvetési tételeivel azonos munkákra 624 220 757 Ft volt.

Az I. rendű felperes a medencék kivitelezése során hibásan teljesített, ebből eredően az Zrt.1 a medencék hibáinak kijavítását, valamint a víztartási próbáját – amelyet korábban az I. rendű felperes nem végzett el – összesen 18 025 376 Ft vállalkozói díj ellenében készítette el.

Az alperes további 12 120 968 Ft-ot fizetett az alábbiak szerint. Az I. rendű felperessel kötött vállalkozási szerződés felmondását követően az alperesnek arra az időre, amíg az Zrt.1 részére az építési területet átadta, gondoskodnia kellett a terület őrzéséről, ezért szerződést kötött a Kft.1-vel, a 2013. február 5-én (helyesen: 2013. február 6-án) kifizetett vagyonvédelmi díj 818 400 Ft volt. Szintén a vagyonvédelmi feladatok ellátására az alperes szerződést kötött a Zrt.2-vel, akinek díjazást fizetett a következők szerint: 818 400 Ft-ot 2012. november 13-án; 792 000 Ft-ot 2012. november 13-án; 870 480 Ft-ot 2013. január 15-én (helyesen: 2013. március 20-án); 818 400 Ft-ot 2013. január 18-án; 792 000 Ft-ot 2013. február 13-án; 870 480 Ft-ot 2013. április 10-én. 2 745 600 Ft-ot fizetett ki az alperes 2012. november 26-án a Kft.2 részére a medenceépítés újraindításához szükséges kiviteli tervdokumentáció elkészítésére kötött szerződés tervezési díjára. 2 595 208 Ft költsége azáltal merült fel az alperesnek, hogy a Kft.3 a strandfürdő területén elvégezte a „téliesítést”, a számla kifizetésének a napja 2013. február 26. 1 000 000 Ft volt a Zrt.3 közbeszerzés lebonyolításával kapcsolatos költsége, amelyet az alperes 2013. március 26-án fizetett meg.

Az alperes a jelen peres eljárás kezdetén, még az I. rendű felperes ellen indult csődeljárást megelőzően, a kereseti követelésbe beszámította a kártérítés és hibás teljesítés jogcímén fennálló, esedékes követelését. A beszámítható követelésének az összege 119 243 359 Ft. A felperesi jogutódok ezáltal összesen 33 506 153 Ft vállalkozói díjra jogosultak, ebből az V. rendű felperest 770 642 Ft, a VI. rendű felperest – úgy is mint a VII. rendű felperes jogutódját – 12 330 262 Ft, a VIII. rendű felperest 3 016 Ft, a IX. rendű felperest 2 234 859 Ft, a XVI. rendű felperest 1 413 959 Ft illeti meg.

[3] Az I. rendű felperes a 2012. december 6-án terjesztett elő keresetlevelet, végső formájában fenntartott kereseti kérelmében 202 675 115 Ft és ezen összegnek 2012. június 9. napjától a kifizetés napjáig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban:

rPtk.) 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az azonnali hatályú felmondás aaptalan volt, a kivitelezés során elvégzett munka ellenértékéből az alperes nem fizetett meg 62 004 940 Ft-ot, ezen túl az I. rendű felperes alvállalkozói 108 241 780 Ft értékű anyagot tároltak a kivitelezés helyszínén, és az alperes elállására figyelemmel 32 428 395 Ft haszna maradt el.

Az alperes az I. rendű felperes keresetének az elutasítását kérte. Védekezése szerint a felmondásban közölt okok valósak. Arra hivatkozott, hogy az alvállalkozók helyszínén hagyott anyagának értékével nincs elszámolási kötelezettsége az I. rendű felperes felé, mert kiadta a helyszínen tárolt anyagokat az alvállalkozóknak. Előadása szerint az I. rendű felperes második számlájából meg nem fizetett összeget köteles volt visszatartani a közbeszerzési törvény szabályai szerint, hiszen addig nem teljesíthetett kifizetést, amíg az I. rendű felperes az alvállalkozóit ki nem fizette. Azzal is érvelt, hogy az I. rendű felperes a szerződösszegése folytán nem tarthat igényt elmaradt haszonra. Az alperes beszámítási kifogást is előterjesztett megíiusulási kötbér és az I. rendű felperes szerződösszegésből eredő, az alperes oldalán felmerült költségek mint kár, illetve az I. rendű felperes hibás teljesítésével összefüggésben kártérítésként érvényesíthető többletköltségek vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság 13.G.40.060/2013/37. számú ítéletével 108 241 780 Ft alvállalkozók által beszerzett anyagok értékének megtérítése iránti részében a pert megszüntette, továbbá kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 52 754 940 Ft-ot és annak kamatát. A másodfokú eljárás alatt folytatták le az I. rendű felperessel szemben a csődeljárást, majd a csődeljárásban létrejött egyezség alapján a jogutódok beléptek a per alapjául szolgáló jogviszonyba; a II-XXVIII. rendű felperesek kérelmére a Debreceni Ítéltábla a jogutódlásokat megállapította.

A Debreceni Ítéltábla a Gf.III.30.231/2014/97. számú részítéletében az I. rendű felperesnek a II-XXVIII. rendű felperesek perbelépését követően fenntartott keresete tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a permegszüntető rendelkezést mellőzte, és az I. rendű felperes keresetét teljes terjedelmében elutasította. A 112. sorszámú részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a II-XXVIII. rendű felperesek keresete tekintetében az elmaradt haszon érvényesítésére vonatkozó elutasító részében helybenhagyta, egyebekben – a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban a XVII. rendű felperes a keresetétől elállt, ezért az elsőfokú bíróság őt érintően a pert megszüntette.

A felperesek a módosított keresetükben a következő összegek erejéig kérték az alperes marasztalását: II. rendű felperes 6 022 703 Ft, III. rendű felperes 654 036 Ft, IV. rendű felperes 2 035 640 Ft, V. rendű felperes 3 590 909 Ft, VI. rendű felperes 18 741 820 Ft, VII. rendű felperes 38 737 263 Ft, VIII. rendű felperes 15 091 Ft, IX. rendű felperes 10 366 331 Ft, X. rendű felperes 13 028 435 Ft, XI. rendű felperes 370 524 Ft, XII. rendű felperes 1 635 586 Ft, XIII. rendű felperes 1 204 096 Ft, XIV. rendű felperes 2 394 317 Ft, XV. rendű felperes 82 866 Ft, XVI. rendű felperes 6 580 738 Ft, XVIII. rendű felperes 602 153 Ft, XIX. rendű felperes 7 161 030 Ft, XX. rendű felperes 516 593 Ft, XXI. rendű felperes 119 553 Ft, XXII. rendű felperes 159 383 Ft, XXIII. rendű felperes 10 195 194 Ft, XXIV. rendű felperes 435 803 Ft, XXV. rendű felperes 14 668 587 Ft, XXVI. rendű felperes 2 537 623 Ft, XXVII. rendű felperes 1 060 581 Ft, XXVIII. rendű felperes 12 837 165 Ft, és – a XVIII. rendű felperes kivételével – ezen tökeösszegek után 2012. június 8. napjától a kifizetés napjáig járó, az rPtk. 301/A. §-a szerinti mértékű késedelmi kamatok megfizetésére kérték kötelezni az alperest. A kereseti kérelmük indokaként fenntartották a korábbi eljárásban az I. rendű felperes által előadottakat. Az alperes a kereset elutasítását szintén az alapeljáráásban

kifejtett indokai alapján kérte, és továbbra is érvényesített a felperesi követeléssel szemben beszámítási kifogást.

Az elsőfokú bíróság 13.G.40.094/2016/98. számú ítéletét a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.224/2018/7. számú végzésével a fellebbezési – csatlakozó fellebbezési – kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A végzésének az indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság jogi álláspontjától eltérően az alperes jogszerűen, a szerződésben írt feltételek szerint mondta fel azonnali hatállyal a perbeli szerződést, amelynek jogkövetkezménye az, hogy az rPtk. 319. § (3) bekezdése szerint a feleket elszámolási kötelezettség terheli. Ez alapján az I. rendű felperes jogutódai az alperes elállásáig elvégzett munka ellenértékére jogosultak, amit a szerződés VII.9. pontja határoz meg. Az ítéltábla rögzítette, hogy a felpereseket mint jogutódokat összesen 152 749 512 Ft vállalkozói díj illeti meg. Kifejtette, hogy az alperes beszámítási igényei a lefolytatott bizonyítási eljárás hiányosságaira tekintettel érdemben nem bírálhatóak el. Mindezekre figyelemmel a megismételt eljárásra előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy tisztázza, az I. rendű felperes kése delme – az alperes kése delmére visszavezethető határidőcsúszás mértékének figyelembevételével – meghaladta-e a meghiú sulási kötbér feltételeként kikötött 50 napot, amennyiben nem, szükséges vizsgálni az egyéb jogcíme ken beszámítani kért követeléseket.

A megismételt eljárásban a felperesek a kereseti kérelmüket változatlan tartalommal fenntartották. Az alperes továbbra is a felperesek kereseti kérelmének az elutasítását kérte, a beszámítási kifogásait a 25. sorszámú beadványban foglaltak szerint tartotta fenn. Eszerint továbbra is fenntartotta a már előterjesztett, az I. rendű felperes hibás teljesítésére, a meghiú sulási kötbérkövetelésre alapított, az új vállalkozónak kifizetett többletköltségből eredő kárának, és az I. rendű felperes szerződésszegésével okozott kárának a megtérítésére alapított kifogását is. Ugyanakkor a meghiú sulási kötbér mellett előterjesztette 169 803 949 Ft kése delmi kötbérre alapított beszámítási kifogását is. A lefolytatott és kiegészített szakértői bizonyítás alapján ugyanis állította, hogy 38 napban állapítható meg az I. rendű felperesnek felróható kése delmes napok száma.

Az elsőfokú bíróság 10.G.40.129/2018/37. számú ítéletével a II – XVI. rendű és a XVIII – XXVIII. rendű felperesek keresetét elutasította. Az ítéletének a tényállásában rögzítette, hogy az alperes az I. rendű felperesnek felróható 38 nap kése delmére tekintettel 169 803 949 Ft kése delmi kötbérre jogosult. Tekintettel arra, hogy az I. rendű felperest mint vállalkozót összesen 152 749 512 Ft vállalkozói díj illette meg az alperes által megfizetett részt meghaladóan, így a felperesek további vállalkozói díj iránti igénye nem lehet alapos. A Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.357/2019/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét helyben hagyta.

A jogerős ítélettel szemben az V-IX. rendű és XVI. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A Kúria Pfv.VII.20.500/2020/19. számú végzésével a jogerős ítéletet az V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, IX. rendű és XVI. rendű felperesek keresetét elutasító, valamint az őket perköltség és le nem rótt illeték fizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezést helyben hagyó, továbbá az V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, IX. rendű és XVI. rendű felpereseket másodfokú perköltség viselésére kötelező részében – az elsőfokú ítéletnek az V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, IX. rendű és XVI. rendű felperesek keresetét elutasító, valamint az őket perköltség és le nem rótt illeték fizetésére kötelező rendelkezéseire kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A végzés indokolásában rögzítette, hogy megalapozottan hivatkozott a felülvizsgálati kérelem arra, hogy az ügyben eljár t bíróságok az rPtk. 207. § (1) bekezdése mellett a 246. § (1) bekezdésének megsértésével

következtettek arra, hogy a perbeli vállalkozási szerződés késedelmi kötbérszabálya kiterjed a vállalkozó előrelátható késedelmére és az emiatt gyakorolt felmondás esetére is. A vizsgált szerződés vonatkozó értelmezésével megállapítható, hogy a szerződő felek azt az esetet, ha a vállalkozó késlekedése miatt, a teljesítésének állása szerint a vállalt munka kikötött határidőre előreláthatóan nem készül el, egyedül a megrendelő felmondási jogával szankcionálták, további jogkövetkezménnyel – kötbérkikötéssel, annak mértéke, vetítési alapja és számítása egyidejű meghatározásával – az rPtk. 246. § (1) bekezdésének megfelelően nem biztosították. Mindezekre tekintettel a beszámítási kifogás a késedelmi kötbér tekintetében sem volt alapos, amiből következően érdemi elbírálást igényel az alperes által más jogcímeket beszámítani kért további két tétel: a szerződés 7.9. pontjára alapítottn az Zrt.1 által befejezett kivitelezés 181 857 447 Ft-ban megjelölt többletköltsége, valamint az I. rendű felperes hibás teljesítésével összefüggésben érvényesített 22 625 376 Ft költség. A Kúria előírta, hogy a megismételt eljárásban a bíróságnak mindezek figyelembevételével a beszámítási kifogás még el nem bírált tételei érdemi vizsgálatával és a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatásával kell döntenie az V., VI., VII., VIII., IX. és XVI. rendű felperesek keresetéről.

A megismételt eljárásban az V., VI., VII., VIII., IX. és XVI. rendű felperesek a kereseti kérelmeiket változatlan tartalommal fenntartották.

Az alperes a 2013. április 29-én előterjesztett előkészítő iratában megjelölt beszámítási kifogásait fenntartotta azzal, hogy az eltelt időre tekintettel az összagszerűséget pontosította. A 2019. március 8-án benyújtott iratában a beszámítási kifogást 181 857 444 Ft-ban tartotta fenn, amelynek a levezetését a beadvány tartalmazta. Ezt meghaladóan igényt tartott a késedelmi kamatra is, amelynek kezdő időpontját 2012. június 9-ben jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy a korábban becsatolt valamennyi számla ellenértékét érvényesíteni kívánja összesen nettó 12 159 208 Ft-ban. Beszámítani kívánta a felperes hibás teljesítésével, a medencék vízszivárgásának kijavításával kapcsolatban felmerült többletköltségét is, amelynek együttes összege 22 625 376 Ft. Ezen tőkeösszeg után a késedelmi kamatszámítás kezdő időpontja 2012. június 9. Bírói felhívásra 10. sorszám alatt csatolt beadványában az alperes részletezte és kimunkálta az egyes tőkeösszegek után járó késedelmi kamatokat, egyebekben, az összagszerűség tekintetében a követelését fenntartotta, 11. és 12., valamint 19. sorszám alatt mellékelte a beszámítási kifogásai alapjául szolgáló szerződéseket, kifizetéseket igazoló okiratokat azzal, hogy kérte figyelembe venni az eljárás során korábban beszámítási kifogás alapjául már becsatolt szerződéseket és egyéb okiratokat is.

Az elsőfokú bíróság 10.G.40.078/2021/18. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az V. rendű felperesnek 3 519 091 Ft-ot, a VI. rendű felperesnek 18 366 984 Ft-ot, a VII. rendű felperesnek 37 962 518 Ft-ot, a VIII. rendű felperesnek 14 789 Ft-ot, a IX. rendű felperesnek 10 159 004 Ft-ot, a XVI. rendű felperesnek 6 449 123 Ft-ot, továbbá a fenti tőkeösszegeknek 2012. július 1. napjától 2013. június 30. napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, majd 2013. július 1. napjától 2014. április 15. napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát is. Ezt meghaladóan az V., a VI., a VII., a VIII., a IX. és XVI. rendű felperes keresetét elutasította.

Ítéletének az indokolása szerint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 12. § (1) és 20. § (3) bekezdése alapján nem jogosult az alperes a beszámítani kívánt követelés érvényesítésére, mivel elmaradt annak bejelentése az I. rendű alperessel szemben folyt csődeljárásban. Az egyes felperesek vállalkozói díjigénye a megítélt összegben (98%) és kamatában az engedményezés szabályaira is tekintettel alaposnak bizonyult.

Az alperes fellebbezése és az V., a VI., a VII., a VIII., a IX. és XVI. rendű felperesek csatlakozó fellebbezése alapján a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.013/2022/11. számú ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával abban, hogy a csődeljárásban minden követelést be kell jelenteni, azokat is, amelyeket a hitelező az adós által ellene indított perben beszámítási kifogással érvényesített még a csődeljárás kezdő időpontja előtt. Nem mentesíti a hitelezőt e kötelezettsége alól az sem, hogy a peres bíróság a hitelező beszámítani kért igényét teljes egészében elbírálhatja. Ez utóbbi csak azt jelenti, hogy a bíróság a folyamatban lévő perben nem mellőzheti a beszámítási kifogás elbírálását a fizetési moratóriumra tekintettel. A beszámítás – amennyiben annak tárgyában vita van a felek között – csak a beszámítani kért követelés jogerős bírósági elbírálásával szünteti meg a vele szembeni követelést, bár valóban a beszámító nyilatkozat időpontjára visszamenő hatállyal. A csődeljárás kezdő időpontjában az alperes beszámítani kért követelése még nem szűnt meg, vitatott volt. Az alperes azzal, hogy elmulasztotta a hitelezői igényét bejelenteni, követelését a Cstv. 20. § (3) bekezdése szerint nem érvényesítheti az adóssal szemben.

A Kúria a Pfv.III.20.652/2022/14. számú végzésével a jogerős ítéletet – az elsőfokú ítélet fellebbezett részére kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Kifejtette, hogy a beszámítás nem a teljesítés egyik módja, a beszámítással szembeállított követeléseket az rPtk. alkalmazása során sem a beszámítási nyilatkozat megtételével és hatályosulásával, hanem arra az időpontra visszahatóan kell megszűntnek tekinteni, amikor egymással szemben kölcsönösen beszámíthatókká váltak. Az I. rendű felperes 2014. február 19-i kezdő időponttal került csődeljárás hatálya alá, amelyet megelőzött az alperes beszámítási nyilatkozata a beszámítási kifogás 2013. április 29-i előterjesztésével. A beszámítás anyagi jogi joghatása ebben az esetben is az, hogy amennyiben az ellenkövetelés fennállt, megalapozott volt, a beszámítással érintett követelések a csődeljárás megindítása előtt (kölcsönösen) megszűntek. Ebből következett az is, hogy az alperes korábban beszámított ellenkövetelése nem volt a csődeljárás kezdő időpontjában olyan követelésnek tekinthető, amelynek hitelezői igényként történő érvényesítésére a Cstv. szabályai irányadók lettek volna [Cstv. 11. § (2) bekezdés a) pont, 20. § (3) bekezdés]. Az eljáró bíróságoknak érdemben kellett volna vizsgálniuk, és elbírálniuk az alperes perben beszámított követelését a korábban még el nem bírált részében, nevezetesen az Zrt.1 részére fizetett 181 857 444 Ft, az A/9-13. számú számlákra alapítottan megjelölt 12 159 208 Ft és a felperes hibás teljesítésével összefüggésben érvényesített 22 625 376 Ft többletköltségben. Erre az első- és a másodfokú bíróság eltérő, azonban téves jogi álláspontja folytán nem került sor, ezért a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítélet fellebbezett részére kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot ebben a körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban a bíróságnak mindezek figyelembevételével, a beszámítási kifogás még el nem bírált, többletköltség címén támasztott részei érdemi vizsgálatával és a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatásával kell döntenie – a rendelkező részben írt keretek között – az V. rendű, a VI. rendű (úgy is mint a VII. rendű felperes jogutódja), a VIII. rendű, a IX. rendű és a XVI. rendű felperesek keresetéről.

A felperesek a kereseti kérelmeiket a megismételt eljárásban az első- és másodfokú bíróságok által megítélt összegek erejéig tartották fenn, azaz kérték, hogy a törvényszék kötelezze az alperest, 15 napon belül fizessen meg az V. rendű felperesnek 3 519 091 Ft; a VI. rendű felperesnek – mivel a per korábbi VII. rendű alperese 2021. október 31-i hatállyal beolvadással megszűnt, jogutódja a VI. rendű alperes – 56 329 502 Ft; a VIII. rendű felperesnek 14 789 Ft; a IX. rendű felperes részére 10 159 004 Ft; a XVI. rendű felperesnek 6 449 123 Ft tőkét, valamint ezen összegek után 2012. július 1. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki

alapkamat 7%-kal növelt mértékű, majd 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 8%-kal növelt mértékű késedelmi kamatot, és kötelezze az alperest, hogy fizesse meg a V-IX. és XVI. rendű felperesek perrel felmerült költségeit azzal, hogy az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján, áfával növelt összegben kérték megállapítani. Megítélésük szerint a késedelmi kamat a kifizetés napjáig jár, mert az I. rendű felperes a teljes követelését, így a késedelmi kamatot engedményezte a jogutódok részére. A késedelmi kamat jogszabály alapján jár, így az engedményezett, de az alperes által meg nem fizetett követelés után a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelmi kamat a felpereseket megilleti.

Az alperes a felperesek keresetét érdemben nem vitatta, csupán a késedelmi kamatkövetelés végső határidejét az előzményi perben hozott ítéleti rendelkezés szerint 2014. április 15-ig ismerte el, azt meghaladóan alaptalannak találta, figyelemmel az engedményezés tényére, illetőleg arra, hogy ezt a kérdést már jogerősen rendezték a bíróságok, az előzményi eljárásokban ezt a felperesek jogi képviselője is elismerte, ráadásul a felülvizsgálati kérelem sem érintette a késedelmi kamat kérdését, tehát azt vitatni sem lehet már. Hangoztatta, hogy ha az alperes többletköltség címén érvényesített követelését nettó összegben lehet csupán beszámítani a fordított áfafizetés szabályai miatt, akkor a felperesek részére is nettó összegben jár a még fennmaradó vállalkozói díj.

A beszámítási kifogását fenntartotta. Kiemelte, hogy erre vonatkozó nyilatkozatait az eljárás során több alkalommal, így többek között 2013. április 29-i, a 2019. március 8-i, a 2021. július 5-i és a 2021. október 15-i iratában is előadta, azonban érdemben a bíróságok eltérő jogi álláspontjuk miatt azzal nem foglalkoztak. A beszámítási kifogás jogalapját elsődlegesen az I. rendű felperessel kötött vállalkozási szerződés III. fejezetének 1.3. pontjában, másodlagosan VII. fejezetének 9. pontjában, ténybeli alapját egyrészt a kivitelezést befejező vállalkozó, az Zrt.1 által elvégzett munkák miatti többletköltségében, másrészt a felperesek jogelődjének szerződésszegő magatartása miatt felmerült, ún. következményi kárában, harmadrészt a felperesi jogelőd hibás teljesítése miatt felmerült kár összegében jelölte meg. Ennek megfelelően a végleges formában fenntartott beszámított követelése a következő volt:

Bruttó 181 857 444 Ft és ezen összeg után az egyes számlák kifizetésétől számított, a beadványaiban részletesen kimunkált összegű késedelmi kamat. Kifejtette, hogy a felperesek jogelődje 40,123% mértékű készségi fokot teljesített, a teljes vállalkozói díja bruttó 1 117 131 245 Ft volt, így bruttó 448 226 570 Ft-ra volt jogosult, el nem végzett munka értéke bruttó 668 904 675 Ft. A kivitelezést befejező Zrt.1 vállalkozási díja a befejező munkálatokra bruttó 850 762 119 Ft volt, a kettő közötti különbség (850 762 119 – 668 904 675) adja a beszámítani kért összeget. Elsődlegesen a már korábban megjelölt szerződéses rendelkezések, másodlagosan kártérítés e követelés jogalapja.

Következményi kárként összesen 12 120 968 Ft és ezen összeg után a beadványaiban kimunkált időpontoktól esedékes késedelmi kamatok beszámítását kérte, az alábbiak szerint:

- 2 745 600 Ft, amely a Kft.2 részére a medenceépítés újraindításához kiviteli tervdokumentáció készítésének a költsége, késedelmi kamat kezdő időpontja 2012. november 26.;
- 818 400 Ft, mely a Kft.1 vagyonvédelmének a költsége, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. február 6.;
- 2 595 208 Ft, mely a Kft.3 által a strandfürdő területén elvégzett „télielésítés” költsége, késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. február 26.,
- 1 000 000 Ft, mely a Zrt.3 közbeszerzés lebonyolításával kapcsolatos költsége, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. március 26.;

– a Zrt.2 vagyonvédelmi feladatai ellátásával kapcsolatos költségek, melyek közül a korábban érvényesített 168 480 Ft-os számla értékét nem kívánta beszámítani a felperesek követelésébe. A beszámítani kért számlák a következők:

- 818 400 Ft, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2012. november 14.;
- 792 000 Ft, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2012. november 14.;
- 870 480 Ft, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. január 16.;
- 818 400 Ft, késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. január 19.;
- 792 000 Ft, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. február 14.;
- 870 480 Ft, a késedelmi kamat kezdő időpontja 2013. április 11.

A számlák alapján kifizetett költségek nem merültek volna fel, ha a felperesek jogelődje szerződészerűen teljesít. A felperesek jogelődje azonban a munkaterületről levonult, ezért el kellett végezni a téliesítést, új közbeszerzés kiírását, a medenceépítés újraindításához kiviteli tervet készíttetni, gondoskodni kellett a terület őrzéséről.

Végül az I. rendű felperes hibás teljesítésével okozati összefüggésben felmerült javítási költséget kívánt beszámítani 22 625 376 Ft erejéig, és ezen összeg után 2013. július 7-től esedékes késedelmi kamatot. E körben arra hivatkozott, hogy ez a költség a strandfürdő medencéje vízszivárgásának kijavításával kapcsolatban merült fel az Zrt.1-nél a befejező munkálatok során. A felperesi jogelőd nem végzett víztartási próbát, a betonszerkezet nem volt szakszerűen kivitelezve, ezért további munkafázisokat kellett beiktatni, a betonfelületek geometriai kiegyenlítését el kellett végezni az „észrevételi költségvetés”-ben foglaltak szerint.

A beszámítás jogalapjaként megjelölte az I. rendű felperessel kötött vállalkozási szerződés III. fejezetének 1.3. pontját, VII. fejezetének 9. pontját, továbbá az rPtk. 318. §-át, a 339. §-át, a hibás teljesítés körében az rPtk. 310. §-át, míg a kártérítés összegéhez az rPtk. 355. § (4) bekezdését is. Az rPtk. 301. § (1), (2) bekezdéseire és a 301/A. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozott a késedelmi kamat körében, számításait a beadványai mellékletekén csatolta.

Érvelése szerint az rPtk. 296. § (1) bekezdése alapján a beszámítást a felperesek követeléseivel szemben érvényesíti, a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek. Mivel a követelése ténylegesen meghaladja a felperesek keresetében érvényesített összes követelést, ezért a keresetet el kell utasítani. A beszámítás alapját jelentő költségeket a csőd eljárásban a hitelezői követelések bejelentésére nyitva álló határidő előtt kifizette, és a beszámítási nyilatkozatot is megtette.

A felperesek vitatták a beszámítási kifogás alaposságát. Megítélésük szerint az alperes jogellenesen állt el a vállalkozási szerződéstől, a jogalap hiányával összefüggésben a korábbi eljárásokban előterjesztett valamennyi nyilatkozataikat fenntartották. A Kúria hatályon kívül helyező végzésében (Pfv.VII.20.500/2020/19.) foglaltak okán nincs akadálya annak, hogy e tényre továbbra is hivatkozzanak.

Kifejtették, hogy az Zrt.1 vállalkozói díja 669 891 432 Ft + áfa összeg volt, amely az alperes számítása szerint 181 857 444 Ft többletköltséget jelentett. A vállalkozói díjra a fordított adózás szabályai vonatkoznak, így az alperesnek nem kellett megfizetnie az áfát, az alperes a felperes jogelődjének számláit is nettó értéken volt köteles kiegyenlíteni. Ennek megfelelően a nettó vállalkozói díj, valamint a felperes által még el nem végzett munka nettó értéke közötti különbséget számított összege 134 767 692 Ft ($893\,704\,996 \times 0,40123 = 535\,123\,740$; $669\,891\,432 - 535\,123\,740 = 134\,767\,692$ Ft). Ez az összeg is csak akkor alkalmas a beszámításra, ha a két vállalkozási szerződés műszaki tartalma azonos, márpedig megítélésük szerint nem volt azonos, ezt igazolja, hogy a Kft.2 a műszaki tartalmat is átervezte. Az alperes továbbá nem igazolta, hogy az Zrt.1 részére milyen összegű vállalkozói díjat fizetett. Az alperesnek a többletköltség címén támasztott beszámítási igénye tartalmazza a hibás

teljesítés alapján általa beszámított 22 625 376 Ft követelését is, mely az Zrt.1 ajánlata költségvetési főösszesítőjében „észrevételi költségvetés” tételként szerepel. Ezt az összeget nem jogosult kártérítés címén is érvényesíteni. Az alperes nem adott magyarázatot arra, hogy a medencék vízzáróságának javításával kapcsolatos költség pontos összege hogyan került be az Zrt.1 költségvetési ajánlatának főösszesítőjébe. Egyebekben, ha a hibás teljesítés jogalapja fennállna, az összeget nem tette vitássá, de vitatta, hogy a felperesi jogelőd hibásan teljesített volna.

Vitatták a Kft.2 számlájának a beszámíthatóságát is, az alperes nem igazolta annak a mibenlétét.

Az alperes korábbi nyilatkozata szerint a csődeljárás kezdő időpontját – 2014. február 19. – követően vált esedékessé a többletköltség iránti követelése, ezért az, lejárat hiányában, a Kúriának a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása alapul vételével sem volt alkalmas beszámításra. Fenntartották a Cstv. rendelkezéseire vonatkozó, a megelőző eljárásban előadott indokaikat is, amelynek alapján az alperesnek mint hitelezőnek a többletköltség és hibás teljesítés jogcímén fennálló igényét kizárólag a csődeljárásban tett hitelezői igénybejelentéssel érvényesíthette volna, de azt elmulasztotta, ezért az alperesnek a felperesekkel szemben előterjesztett beszámítási igénye teljes egészében megalapozatlan ezen okból is.

Az alperes álláspontja az volt, hogy a felperesek nem hivatkozhatnak arra, hogy jogellenesen mondta fel a vállalkozási szerződést, e kérdést a bíróságok már jogerősen elbírálták. A Kúria a Cstv.-re történő hivatkozásukat is alaptalannak találta. Vitatta, hogy a hibás teljesítés beszámítani kért összegét az Zrt.1 költségvetése tartalmazza, így az duplán elszámolt összeg volna. Érdemben nem vitatta, hogy az Zrt.1 vállalkozói díjának kifizetése a fordított adózás szabályai alá esik, ennek alapján a beszámítandó igényét másodlagosan és vagylagosan a beszámítandó összeg nettó összegében jelölte meg, amely 143 194 838 Ft, harmadlagosan és vagylagosan nettó 134 767 962 Ft, ha mindkét vállalkozási szerződés nettó összegét kell figyelembe venni.

A felperesek további perbeli nyilatkozataikban hivatkoztak arra is, hogy a felperesek jogelődje a vállalkozási szerződés VII. 9. pontja alapján a ténylegesen kifizetett többletköltség megfizetésére vállalt kötelezettséget, így az alperes is csak ezt jogosult érvényesíteni. Az alperes azt igazolta, hogy ezen a címen az Zrt.1 részére mindösszesen 356 170 208 Ft-ot fizetett meg, tehát többletköltsége nem merült fel, mert a hátralévő munkák értéke 535 123 740 Ft volt.

Az alperes ezzel összefüggésben előadta, hogy 313 721 224 Ft-ot a támogató fizetett ki, az alábbiak szerint:

93 437 092 Ft (1. sz. előlegbekérő, kincstári nap: 2013.03.13.); 52 586 964 Ft (C08LA2846344 számla, kincstári nap: 2013.06.26.); 13 793 801 Ft (C08LA2846344 számla alapján, kincstári nap: 2013.07.25.); 52 486 036 Ft (C08LA2897207 számla alapján, kincstári nap: 2013. 08.26.); 13 894 729 Ft (C08LA2897207 számla alapján, kincstári nap: 2013.09.19.); 80 214 097 Ft (C08LA3139610 számla alapján, kincstári nap: 2013.11.21.); 7 308 505 Ft (C08LA3139610 számla alapján, kincstári nap: 2013.12.12.).

356 170 208 Ft-ot pedig közvetlenül fizetett ki, a következők szerint:

107 530 338 Ft (1. sz. előlegbekérő alapján, 2013.02.22.); 53 550 800 Ft (C08LA2846344 számla alapján, 2013.05.16.); 80 Ft (C08LA2846344 számla alapján, 2013.06.06.); 14 046 641 Ft (C08LA2846344 számla alapján, 2013.07.03.); 20 000 000 Ft (C08LA2897207 számla alapján, 2013.06.10.); 33 448 102 Ft (C08LA2897207 számla alapján, 2013.07.03.); 14 149 419 Ft (C08LA2897207 számla alapján, 2013. 09.05.); 81 684 418 Ft

(C08LA3139610 számla alapján, 2013.10.03.); 31 760 410 Ft (C08LA3139610 számla alapján, 2013.11.28.).

A felperesek álláspontja szerint a támogató által kifizetett összeg nem számolható el közvetlen költségként, mivel az alperes a szerződés szerint csak azon többletköltségeit érvényesítheti, amely számára felmerült, a támogatás összege, amit kapott, költségként nem az alperesnél jelentkezett, mert annak a jogosultja a támogató, nem az alperes. Ezen túlmenően hivatkoztak arra is, hogy semmilyen javítási költség nem vehető figyelembe beszámításként, hiszen 2012 őszén megvalósított vállalkozói költségvetésben nem szerepelhet egy 2013 tavaszán észlelt hibás teljesítéssel kapcsolatos javítási költség. Többször hangsúlyozták, az alperes a bíróság felhívására nem igazolta a többletköltség jogcímén érvényesített követelése esedékességét, márpedig többletköltségként az rPtk. 355. § (4) bekezdése alapján csak a ténylegesen felmerült és már megfizetett költségek beszámítására jogosult. A törvényszék felhívására, határidőre nem igazolta a támogató által kifizetett összeg időpontját. A szakértői bizonyítás ezen összegek megfizetésének tényét nem pótolja.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét és a beszámítási kifogást is részben alaposnak ítélte.

A keresettel kapcsolatban kifejtette, hogy a korábbi eljárások során hozott ítéletekben jogerősen rögzült az, hogy az alperes jogszerűen mondta fel a vállalkozási szerződést, és a II-XXVIII. rendű felperesek (jogutódlásuk arányában) bruttó 152 749 512 Ft-ra és annak kamatára tartanak igényt alappal, ezen összeggel szemben van helye beszámításnak.

A Város1, ... Strandfürdő medenceépítése projekt kivitelezésének befejezésével felmerült többletköltségekkel kapcsolatban kifejtette, hogy mind a szerződés VII.9. pontja, mind az rPtk. kártérítésre vonatkozó szabályai alapján a felperesek jogelődjének meg kellett térítenie azt a kárt (többletköltséget), amely azzal merült fel az alperesnél, hogy másik vállalkozóval, az Zrt.1-vel kellett befejeztetnie a munkát. Téves az a felperesi álláspont, hogy kizárólag a mű befejezéséhez szükséges „többletköltség” beszámítására van jogi lehetőség.

A felek között abban nem volt vita, hogy az alperes csak az azonos műszaki tartalomra eső vállalkozói díjat érvényesítheti többletköltségként, de abban igen, hogy az I. rendű felperes és az Zrt.1 költségvetése a hátralévő munkák tekintetében azonos volt-e, hiszen a felperesek azt állították, jelentős mennyiségű tétel vonatkozásában van eltérés, amit szerintük az is igazol, hogy a Kft.2 átervezte a projektet, ezért nem is összevethető a két szerződés. Azt nem kifogásolták, ha ugyanaz a műszaki tartalom magasabb vállalkozói díj ellenében került elvégzésre (14. számú jegyzőkönyv 2. oldal).

Az elsőfokú bíróság a perben már korábban eljáró Szakértő1 és Szakértő2 igazságügyi szakértőket rendelte ki annak a megállapítására, hogy a költségvetések azonos műszaki tartalomra vonatkoztak-e. A rendelkezésre álló szakvélemény alapján megállapította, hogy a Kft.2 nem tervezte át a kivitelezés műszaki tartalmát, tervmódosítás nem történt, a befejező munkálatokhoz volt szükség a tervek aktualizálására. Ezen túlmenően az Zrt.1 költségvetése tartalmazott 22 103 447 Ft összegben olyan munkát, amelyet a műszaki ellenőrök a felperesi munkavégzés befejeztével elvégzettként leigazoltak; egy „észrevételi költségvetés” megnevezésű, 22 626 376 Ft összegű részt, amelyből 6 350 000 Ft új műszaki tartalmat jelentő munkát tartalmazott, amely nem szerepelt a felperesi jogelőd költségvetésében, a további 16 275 376 Ft javítási jellegű költségeket takar, amit „nagy valószínűséggel” el kellett végzeni a kivitelezés befejezése során. Nem szerepelt továbbá az I. rendű felperes költségvetésében az Zrt.1 költségvetése B2 lapjának 35-45. számú tételeinél írt javítási jellegű hőszigetelési munka 936 915 Ft összegben, valamint a B1 lapján új műszaki tartalomként megjelenő védőcső-elhelyezés, melynek költsége 4931 (helyesen: 4937) Ft volt.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Zrt.1 nettó 669 891 432 Ft-os költségvetéséből 624 220 757 Ft az, ami az I. rendű felperes költségvetésében szereplő, de el nem végzett munkák megvalósításához volt szükséges. A különbözetet jelentő 45 670 675 Ft-ból 22 103 447 Ft költséggel átfogott munkálatokat az I. rendű felperes elvégzett, de az, hogy ezeket a munkákat az alperes érdekkörében eljáró tervező és műszaki szakemberek ismét előírták, azt jelenti, hogy valamilyen oknál fogva azt újra el kellett végezni. Ennek a költségét pedig csak úgy lehet áthárítani a felperesekre, ha a jogelődjük teljesítése hibás volt. Ezt azonban a perben az alperes nem bizonyította, ugyanis tételesen meg kellett volna jelölnie a hibákat, továbbá igazolni, hogy azért az I. rendű felperes a felelős teljes egészében, ugyanakkor erre az alperes részletes tényelődást sem tett, bizonyítást nem ajánlott fel. Az „észrevételi költségvetés” 6 350 000 Ft összegben új, az I. rendű felperes költségvetésében nem szereplő munkát, 16 275 376 Ft összegben javítási munkát tartalmazott, ezek, továbbá a 936 915 Ft összegű javítás és a 4931 (helyesen: 4937) Ft értékű új műszaki tartalom nem az el nem végzett munkák megvalósításához voltak szükségesek. Ez utóbbi két tétel esetében megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy akkor lettek volna beszámíthatóak, ha az alperes bizonyította volna ezekhez kapcsolódóan a felperesi jogelőd szerződésszegését, hibás teljesítését, erre azonban tényelődást sem tett. Hozzáfüzte továbbá, hogy a felperesi érveléssel szemben támogatásként kapott összeget figyelembe vette a többletköltség meghatározásánál, mivel az alperes ugyan részben saját, részben uniós forrásból valósította meg a kivitelezést, azonban kára az az összeg, amivel neki többbe került a munkálatok befejezése.

A következményi károk körében kifejtette, hogy a felperesek nem vitatták az alperes által felsorolt számlák beszámíthatóságát a megjelölt összegben és esedékességgel, azok szükségszerűen a felperesi jogelőd levonulásával, szerződésszegésével vannak okozati összefüggésben. A felperesek csupán a Kft.2 díját tartották el nem számolható tételnek, de annak indokoltságát az elsőfokú bíróság elfogadta, mivel a 2012. szeptember 10-én kelt tervezési szerződés megkötésére a felperesi jogelőd félbehagyott vállalkozói munkája, a medenceépítés újraindítása miatt, nem pedig a projekt újratervezése miatt volt szükség. Így összesen 12 120 968 Ft beszámítására jogosult az alperes a felperesek követelésével szemben szerződésszegéssel okozott kár jogcímén [rPtk. 318. §, 339. §, 355. § (4) bekezdése].

A hibás teljesítés miatti javítási költség esetében az „észrevételi költségvetés” részét jelentő 16 275 376 Ft-ot és a medencék víztartási próbájával felmerült 1 750 000 Ft-ot minősítette beszámíthatónak. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság 13.G.40.094/2016/98. számú ítélete úgy foglalt állást, hogy az „észrevételi költségvetés” összege részben beszámítható, a hibás teljesítés megállapítása szakvéleményen alapul. Ezt lényegében osztotta a Debreceni Ítéltábla a Gf.III.30.224/2018/7. számú hatályon kívül helyező végzésében azzal, hogy az összecszerűség esetleg további szakértői bizonyítás tárgya lehet, de a hibás teljesítés körében nem tartotta szükségesnek a szakértői bizonyítás továbbfejlesztését. Jelen eljárásban a felperesek nem vitatták a 22 625 376 Ft-ot összecszerűségében, de azt igen, hogy hibás volt a felperesi jogelőd teljesítése. Érvelése szerint a 16 275 376 Ft-os rész esetében a Debreceni Ítéltábla a hibás teljesítés tényét megállapította, ettől eltérni nem kívánt. A víztartási próbát a felperesi jogelőd nem végezte el, holott kellett volna, ezért az alperesnél indokoltan merült fel ezzel 1 750 000 Ft költség.

Az alperes így összesen 119 243 359 Ft beszámítására jogosult felperesi jogutódokat megillető 152 749 512 Ft-tal szemben, a különbözetként jelentkező 33 506 153 Ft osztható fel a jogutódok között, amelyből a csődegyezségben meghatározott érdekeltségi arányban részesednek. Az elsőfokú bíróság ezzel a számítással határozta meg az alperes fizetési kötelezettségének összegét.

A kamatfizetést illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperesek követelése 2012 július 1-én vált esedékessé, az alperes részéről teljesített, beszámítani kért fizetések ezt követően történtek, ezért az alperes késedelmi kamatra nem tarthat igényt, mivel a tőkeösszeg beszámítását azon időpontra kell elvégezni, amikor azok beszámíthatókká váltak. A felek nem munkálták ki, hogy az egyes részösszegek után mely időpontra végezhető el a beszámítás, ezért az elsőfokú bíróság a felperesek jogelődjét megillető tőkekövetelésbe számította be az alperes beszámítható követelését kamatmentesen.

[4] A felperesek a fellebbezésükben kérték az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, az alperes keresetük szerinti marasztalását, valamint az alperes perköltségben marasztalását.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogást határozott kérelem hiányában, a felek nyilatkozatait mellőzve, az rPtk. 296. §-át megsértve bírálta el. Sérelmezték, hogy az alperes hiányosan és ellentmondásosan nyilatkozott a beszámítási kifogás tartalmáról. Kifejtették, hogy az alperes hatályosan csak 356 170 208 Ft megfizetését igazolta az Zrt.1 részére, mivel a további 313 721 224 Ft teljesítését a bíróság felhívása szerinti határidő elteltét és az igazolási kérelme elutasítását követően igazolta, ezért az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 141. § (6) bekezdése alapján csak 356 170 208 Ft megfizetését fogadhatta volna el teljesítettnek, aminek következtében – az állított többletköltség hiányában – az alperesnek nem volt beszámításra alkalmas követelése, és mellőzni kellett volna a szakértői bizonyítás lefolytatását. Észrevételezték, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján ez a mulasztás kizárólag az alperes önhibájára vezethető vissza, aki nem igazolta, hogy az állított megkeresések iránt ténylegesen intézkedett.

Fenntartották azon álláspontjukat, hogy a kivitelezés befejezéséhez felhasznált támogatási összeg nem vehető figyelembe az alperes költségeként.

További érvelésük szerint a szakértők abban értettek egyet, hogy az I. rendű felperes és az Zrt.1 költségvetésének műszaki tartalma nem azonos, ezért a szakvélemény nem támasztja alá azt, hogy a felperesi jogelőd szerződösszegése miatt merült fel az alperesnél többletköltség, az elsőfokú bíróság a szakvélemény okszerűtlen mérlegelésével jutott ezzel ellentétes következtetésre.

Hangsúlyozták, hogy az „észrevételi költségvetés” az Zrt.1 költségvetésének a része volt, ezért az abban szereplő tételek alapossága és beszámíthatósága a többletköltségek körében vizsgálható, nem szerződösszegéssel okozott kár címén.

Kifejtették, hogy a Kft.2 nem tervezte át a kivitelezés műszaki tartalmát, az újraindításhoz szükséges tervdokumentációt nem készítette el, így a számlázott 2 745 600 Ft költségként a felperesekkel szemben nem beszámítható.

Vitatták, hogy 2014. április 15-ig érvényesíthetnek alappal kamatigényt, a mivel a Kúria Pfv.VII.20.500/2020/19. számú végzése folytán eljárás tárgya csak a beszámítási kifogás volt, ezért az elsőfokú bíróság a 10.G.40.078/2021/18. számú ítéletében nem tehetett volna felperesek követelésével kapcsolatos megállapítást, azonban az ítélet hatályon kívül helyezése feloldotta az ellentmondást.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság az alaposnak minősített kereset és beszámítási kifogás egybeszámítását a tőkeösszegre, az esedékessé vált kamat figyelmen kívül hagyásával, kizárólag a jelenleg perben álló felperesek követelésére végezte el.

[5] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül

helyezését és az elsőfokú bíróság kötelezését a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasítását, valamint a felperesek perköltségben marasztalását.

A kivitelezés befejezésével felmerült többletköltségekhez kapcsolódóan megismételte az elsőfokú eljárás során már előadottakat, mely szerint az Zrt.1 részére fizetett díjat bruttó összegben kell elszámolni, figyelemmel arra, hogy a felperesi jogelődöt megillető vállalkozói díj összegét a bíróság szintén bruttó összegben határozta meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem számolt el a javára 22 103 447 Ft és további 936 915 Ft javítási költséget, mivel ezek a felperesi jogelőd hibás teljesítése miatt merültek fel. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte 4 598 000 (helyesen: 4 600 000) Ft elszámolását, mivel ezek a felvonulási költségek a munkálatok befejezéséhez voltak szükségesek. Álláspontja szerint a beszámítást a perben részt vevő felpereseket megillető 76 471 509 Ft-tal szemben kellett volna elvégezni. Ezen túlmenően, ha a beszámítást követően marad fenn fizetési kötelezettsége, az egyes alperesi kifizetések időpontját figyelembe véve kell a késedelmi kamatot számítani, mivel a kifizetések jelentik a beszámítás időpontját, így minden megtörtént beszámítás csökkenti a tőkeösszeget és a fizetendő kamatot.

[6] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben előadták, hogy az alperes a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben sem adott megfelelő számszaki levezetést a beszámítási kifogáshoz. Ezen túlmenően az alperes nyilatkozatából is az következik, hogy a Kft.2 nem végzett tervezési munkát, a neki fizetett díj nem számítható be. Kifejtették, hogy a fellebbezési tárgyalás napján előterjesztett beadvány nem vehető figyelembe elkészség miatt. Kérték a szükségtelenül lerótt fellebbezési illeték visszatérítését.

[7] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében előadta, hogy a felperesek fellebbezési érvelését tévesnek tartja, mivel a beszámítani kért követelésekről részletes és határozott nyilatkozatot tett, a bírósági felhívásokat határidőben teljesítette. A Kúria Pfv.III.20.652/2022/14. számú végzéséből éppen az következik, hogy a beszámítási kifogással átfogott kérdések nem voltak lezárta. A támogatásból származó összeg az alperes vagyonába tartozik, a többletköltség megítélésénél egyébként sem a finanszírozás forrása jelentős. Az I. rendű felperes és az Zrt.1 költségvetése között nincs lényegi eltérés, az eltérés az el nem végzett és hibásan elvégzett munkákból, valamint az egyenértékű, de olcsóbb műszaki megoldásokból adódik. A Kft.2 megbízása a munkálatok újraindításához volt szükséges. Hivatkozása szerint a felperesek is elismerték, hogy kamatkövetelésük 2014. április 15-ig alapos. Vitatta a beszámításra vonatkozó felperesi levezetés helyességét.

[8] A fellebbezések részben alaposak.

[9] A felperesek fellebbezése az alperes keresetük szerinti marasztalására, az alperes fellebbezése a kereset elutasítására irányult, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 630. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 253. § (3) bekezdése alapján az ítéltábla teljes terjedelemben felülbírálta az elsőfokú ítéletet.

[10] Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság kötelezését a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára. Nem jelölt meg azonban az rPp. 252. § (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést, továbbá olyan körülményt sem, amely a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes megismétlését, illetőleg kiegészítését tenné szükségessé. Ilyeneket az ítéltábla sem észlelt,

ennek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére jogszabályi alap és indok nem volt.

[11] Az elsőfokú bíróság a kereset és a beszámítási kifogás elbíráláshoz szükséges tényeket a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével alapvetően helyesen állapította meg, az összegeket, dátumokat érintő pontosításokat az ítéltábla elvégezte az iratok alapján, jogi következtetéseivel azonban nem értett egyet teljesszűrt.

[12] A felperesek fellebbezésükben kifejtették, hogy az alperes nem határozott formában terjesztette elő beszámítási kifogását. Az ítéltábla megítélése szerint az alperes a beszámítási kifogást kellően határozott formában előterjesztette (ez kitűnik a Kúria Pfv.III.20.652/2022/2014. számú végzése indokolásának [43] bekezdéséből is), az alapul szolgáló tényeket és a jogalapot is megjelölte. E körben az rPtk.296. §-ának a sérelme nem merült fel, az alperes a per során több alkalommal nyilatkozott arról is, hogy az egyes beszámítani kért követelések milyen időpontban és mennyiben szüntették meg a felperesek követelését, ezen túlmenően pedig ilyen követelményt a Pp. 210. § (1) bekezdése támaszt, az rPp. nem.

[13] A felperesek fellebbezésükben részletekbe menően ismertették, hogy milyen tények és okok miatt szükséges mellőzni az elszámolásból az Zrt.1 részére fizetett 313 721 224 Ft-ot. Ezzel kapcsolatban azt szükséges kiemelni, hogy az alperes a 2019. március 7-én kelt beadványban 181 857 444 Ft-ban határozta meg a többletköltség címén támasztott követelés összegét, a 2021. július 5-én kelt beadványban nyilatkozott arról, hogy az Zrt.1 részére teljesített kifizetések kigyűjtése folyamatban van, 2021. december 6-án kelt beadványban igazolta 356 170 208 Ft megfizetését. A felperesek kifogásolták 2023. október 18-án kelt nyilatkozatukban, hogy az alperes nem igazolta teljes egészében az állított nettó 669 891 432 Ft megfizetését. Az elsőfokú bíróság által megszabott, 2024. január 10-ig tartó határidő alatt az alperes nem igazolta további 313 721 224 Ft megfizetését. A határidő elteltét követően az alperes előterjesztette a megfizetést igazoló banki kivonatokat, azonban igazolási kérelmét az elsőfokú bíróság 23. sorszámu végzésével elutasította, melyet a Debreceni Ítéltábla Gpkf.III.30.077/2024/2. számú végzésével helybenhagyott. A felperesek hivatkoztak az rPp. 105. § (1) és 141. § (6) bekezdését, érvelésük szerint 313 721 224 Ft megfizetését nem lehet teljesítettnek figyelembe venni, és a késedelmesen előterjesztett okirati bizonyítékok alapján lefolytatott szakértői bizonyítás két évvel hosszabbította meg az eljárást.

[14] Az kétségtelen tény, hogy a bíróság felhívását az alperes késedelmesen teljesítette, és az emiatt előterjesztett igazolási kérelme sem volt eredményes, ugyanakkor az Zrt.1 részére történt fizetések megtörténtét igazoló számlák a peranyagban teljesszűrt rendelkezésre állnak. A felperesek érvelése annyiban helytálló, hogy a késedelemmel nem érintett okirati bizonyítékok 356 170 208 Ft megfizetését igazolják, amire tekintettel a lefolytatott terjedelmes szakértői bizonyítás kétségtelen volt, hiszen ezen összeg figyelembevételével nem lett volna többletköltség megállapítható az alperes javára. Számításba kell venni azt is, hogy az elvégzett szakértői tevékenység túlnyomó része a többletköltség címén érvényesített igényhez és az Zrt.1 munkájához kapcsolódott, a szakértők ugyanis azt vizsgálták, hogy az I. rendű felperes és az Zrt.1 költségvetése mennyiben minősíthető azonosnak, mennyi az átfedés az egyes költségvetési tételek között, milyen műszaki tartalmú munkát végzett az Zrt.1 Így tehát megállapítható, hogy bár az alperes a 2021. július 5-én kelt beadványban foglaltak alapján maga is szükségesnek tartotta annak a kigyűjtését és igazolását, hogy az Zrt.1 részére

mikor, milyen összegű fizetések történtek, ezt nem teljesítette, csak az erre megszabott határidő elteltét követően úgy, hogy késedelmének elfogadható okát nem tudta megjelölni. Ez azt jelenti, hogy az adott esetben az rPp. 141. § (6) bekezdésébe foglalt főszabály teljesült, hiszen az alperes egyrészt alapos ok nélkül késlekedett bizonyítékainak az előterjesztésével, másrészt ez a per befejezését késleltette is, hiszen ezen bizonyítékok előterjesztése bevárásának hiányában az időigényes szakértői bizonyítás is elmaradt volna. Az rPp. 105. § (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a fél az elmulasztott cselekményt – ha a törvény másként nem rendelkezik – többé hatályosan nem teljesítheti. Helytálló a felperesek érvelése, hogy az igazolási kérelem elutasítását követően az elsőfokú bíróságnak ezt, és az rPp. 141. § (6) bekezdése szerinti jogkövetkezményt kellett volna alkalmaznia, a helyes eljárás a 181 857 444 Ft összegű többletköltség, valamint a 22 625 376 Ft összegű javítási költség esetében a szakértői bizonyítás mellőzése, és a bizonyítékok előterjesztésének bevárása nélküli határozathozatal lett volna. Az ítéltábla megítélése szerint – figyelembe véve az rPp. 2. § (1) bekezdésében írt azon elvet, hogy a bíróság feladata az, hogy a feleknek a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse – alkalmazni kell a késedelmes eljárási cselekményekre meghatározott jogkövetkezményeket. Ezzel ellentétes következtetés az igazolási kérelem elutasításáról rendelkező végzést üresítené ki.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy az eljárásnak ebben a szakaszában nem lehetett vitássá tenni azt a tényt, hogy az alperes jogszerűen mondta fel az I. rendű felperessel kötött vállalkozási szerződést, és azt sem, hogy a felpereseket mint jogutódokat 152 749 512 Ft és annak kamata illeti meg a vállalkozási szerződés alapján. Az elsőfokú bíróság – a Kúria Pfv.III.20.652/2022/14. számú végzésében írtaknak megfelelően – azt vizsgálta, hogy a felperesek követelésével szemben alappal hivatkozik-e az alperes 181 857 444 Ft, 12 159 208 Ft és 22 625 376 Ft beszámítására. Az előzőek során kifejtettekből következik az, hogy 12 159 208 Ft beszámítása az, ami érdemben vizsgálható. A további két tétel beszámítására nincsen lehetőség, mivel az azokban foglalt költségek teljes megfizetésére vonatkozó bizonyítékok előterjesztése a megszabott határidőn túl történt meg, az alperes ezen perbeli cselekménye hatálytalan, azaz úgy kell tekinteni, hogy az alperes nem igazolta a beszámítás alapját jelentő költségek megfizetését.

[16] Ennek a következménye az, hogy az Zrt.1 részére fizetett összegekhez kapcsolódóan felvetett további kérdések – a támogatás címén kapott összeg figyelembevétele, az I. rendű felperes és az Zrt.1 költségvetésének azonossága – megválaszolása szükségtelen, mivel a válasz – tartalmától függetlenül – olyan tételhez kapcsolódna, amely nem számolható el.

[17] Az alperes részéről támasztott és érdemben vizsgálható 12 159 208 Ft ellenkövetelésből egy tétel, a Kft.2 részére fizetett díjazás volt vitatott a felperesek részéről. Ehhez kapcsolódóan az elsőfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el, a szakértői nyilatkozatokból alappal állapította meg azt, hogy a Kft.2 nem áttekintette a meglévő terveket, nem határozott meg új műszaki tartalmat, azonban a befejező munkálatokhoz szükség volt a tervek áttekintésére és aktualizálására. Ez azt eredményezi, hogy a Kft.2 részére megfizetett díjazás összege is beszámítható a felperesek követelésével szemben.

[18] A felek tökeköveteléseinek egybeszámítása során az ítéltábla a következők szerint járt el. A felperesi jogutódok alapos igénye 152 749 512 Ft. A jogutódlások során bejelentett részesedési arányokat (a továbbiakban: jogutódlási arányok) figyelembevéve az állapítható meg, hogy az V. r. felperest ebből az összegből 3 463 763 Ft (2,26761%), a VI. rendű

felperest, (egyben a VII. rendű felperes jogutódját) 55 443 964 Ft (36,29731%), a VIII. rendű felperest 14 557 Ft (0,00953%), a IX. rendű felperest 9 999 304 Ft (6,54621%), a XVI. rendű felperest 6 727 165 Ft (4,40405%) illeti meg.

[19] Az alperes részéről alappal érvényesített 12 120 968 Ft beszámítását követően az I. rendű felperes jogutódaira összesen 140 628 544 Ft jut, amelyből a jogutódlási arányokra figyelemmel az V. rendű felperest 3 188 908 Ft, a VI. rendű felperest 51 044 378 Ft, a VIII. rendű felperest 13 403 Ft, a IX. rendű felperest 9 205 841 Ft, a XVI. rendű felperest 6 193 351 Ft illeti meg.

[20] A fellebbezések érintették a beszámítás módjára és a kamatszámításra vonatkozó elszámolást is. Ez a két kérdéskör kapcsolatban áll egymással. Helytálló az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a Kúria Pfv.III.20.652/2022/14. számú végzése alapján a felperesi követelések akkor és annyiban szűntek meg, amikor és amilyen összegben az alperes részéről beszámítható követelés keletkezett, azaz kifizetést teljesített. Helytállóan érvelt úgy az elsőfokú bíróság, hogy mivel a beszámítást azon időpontra kell elvégezni, amikor a tőkeösszegek beszámíthatókká váltak, így az alperes késedelmi kamatigénye megalapozatlan, mert amikor követelésesei esedékessé váltak, azonnal csökkentették a felperesi jogelőd tőkekövetelését.

[21] A 12 120 968 Ft összegű, alappal érvényesített beszámítás kifizetése nem egyösszegben, hanem tíz részletben, kilenc időpontban történt. Ennek megfelelően a beszámítás és a kamatfizetés elszámolása helyesen úgy végezhető el, hogy a felpereseket megillető teljes követelés vehető figyelembe a kamatfizetés alapjaként az alperes részéről teljesített első kifizetést megelőző napig, mivel a kifizetés teljesítésekor a beszámítás megvalósul, azaz csökken a késedelemmel érintett, felperesek által követelt tőkeösszeg. A beszámított összeg a felperesek tőkekövetelését jogutódlási arányukhoz igazodóan csökkenti. Az így csökkentett tőkeösszeg kamatozik az alperes következő kifizetését megelőző napig.

[22] 2012. november 13-án az alperes 818 400 és 792 000 Ft összeget teljesített a Zrt.2 részére. Az ismertetett elszámolási rendnek megfelelően a 818 400 Ft összegből az V. rendű felperessel szemben 18 558 Ft, a VI. rendű felperessel szemben 297 057 Ft, a VIII. rendű felperessel szemben 78 Ft, a IX. rendű felperessel szemben 53 574 Ft, a XVI. rendű felperessel szemben 36 043 Ft beszámítására vált jogosulttá az alperes. Az ugyanezen a napon teljesített 792 000 Ft esetében az V. rendű felperessel szemben 17 959 Ft, a VI. rendű felperessel szemben 287 475 Ft, a VIII. rendű felperessel szemben 75 Ft, a IX. rendű felperessel szemben 51 846 Ft, a XVI. rendű felperessel szemben 34 880 Ft beszámítása volt alapos.

[23] A további teljesítések esetében a számítás módszere ugyanez volt, így a 2013. április 10. napján történt teljesítést követően a felperesek a beszámítással csökkentett összegű tőke utáni kamatra tarthatnak igényt. Az erre vonatkozó részletes számítást az ítélet melléklete tartalmazza.

[24] A felperesi kamatigény lejáratí időpontjához kapcsolódóan pedig annak van jelentősége, hogy az engedményezési szerződés megfogalmazásából kitűnően az engedményezés a 2014. április 15-ig felmerült kamatot fogta át, a később lejáratí kamat átruházásáról nem tett említést,

ennek megfelelően a felperesek alappal csak 2014. április 15-ig érvényesíthetik kamatigényüket, az ítéltábla ennek figyelembevételével rendelkezett az rPtk. 301/A. § (2) bekezdése alapján.

[25] Az ítéltábla döntése az alperes marasztalását magasabb összegben határozta meg, ami módosítja az elsőfokú bíróság által figyelembe vett pernyertességi-pervesztességi arányt. A felperesek 155 804 020 Ft összegben határozták meg igényüket együttesen, a beszámítást követően ebből 140 628 544 Ft erejéig bizonyult a keresetük alaposnak. Ez azt eredményezi, hogy a felperesek pernyertessége megközelítőleg 90%, az alperes pernyertessége megközelítőleg 10% mértékű. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett, az eljárás során eddig felmerült összegeket alapul véve így az állapítható meg, hogy a felperesek együttesen előlegeztek 3 733 025 Ft-ot, a pernyertességi arányokhoz igazodóan ebből ők 3 359 723 Ft-ra tarthatnak igényt. Az alperes oldalán 14 997 655 Ft eljárási költség merült fel, 10% mértékű pernyertességét figyelembe véve így 1 499 766 Ft összegre tarthat igényt. A felpereseket és az alperest megillető perköltség összegét egybevetve 1 859 957 Ft különbözet áll fenn a felperesek javára.

[26] A perbeli érdekeltységük arányát figyelembe véve így az állapítható meg, hogy a felperesek javára együttesen figyelembe vehető 1 859 957 Ft összegű perköltségből az V. rendű felperest 85 558 Ft (4,6%), a VI. rendű felperest 1 368 928 Ft (73,6%), a VIII. rendű felperest 1860 Ft (0,1%), a IX. rendű felperest 247 375 Ft (13,3%), a XVI. rendű felperest 156 236 (8,4%) illeti meg.

[27] Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a felperesek javára figyelembe kell venni még a részükre külön-külön megállapított eljárási költséget, az V. rendű felperes esetében 230 540 Ft-ot, a VI. rendű felperes esetében 6 563 500 Ft-ot, a VIII. rendű felperes esetében 40 500 Ft-ot, a IX. rendű felperes esetében 571 360 Ft-ot, a XVI. rendű felperes esetében 388 640 Ft-ot. A 90% mértékű pernyertességi arányt figyelembe véve ez az összeg az V. rendű felperesnél 207 486 Ft, a VI. rendű felperesnél 5 907 150 Ft, a VIII. rendű felperesnél 36 450 Ft, a IX. rendű felperesnél 514 224 Ft, a XVI. rendű felperesnél 349 776 Ft.

[28] A perbeli érdekeltség alapján megállapított, valamint a felpereseket külön-külön megillető perköltség alapján így az a számítás következik, hogy az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült költségekből az alperes köteles megtéríteni az V. rendű felperesnek 293 044 Ft-ot, a VI. rendű felperesnek 7 276 078 Ft-ot, a VIII. rendű felperesnek 38 310 Ft-ot, a IX. rendű felperesnek 761 599 Ft-ot és a XVI. rendű felperesnek 506 012 Ft-ot az rPp. 82. § (2) bekezdés alapján.

[29] Az eljárás során meg nem fizetett 256 115 Ft eljárási illetékről rendelkezett az elsőfokú bíróság, ezen összegből a pernyertességi-pervesztességi arányhoz és a perbeli érdekeltséghez igazodóan köteles megfizetni az V. rendű felperes 1178 Ft-ot, a VI. rendű felperes 18 850 Ft-ot, a VIII. rendű felperes 27 Ft-ot, a IX. rendű felperes 3406 Ft-ot, a XVI. rendű felperes 2151 Ft-ot, továbbá az alperes 230 503 Ft-ot a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

[30] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a változtatással nem érintett (a felperesek keresetét elutasító) részében helybenhagyta az rPp. 253. § (2) bekezdése alapján.

[31] A VI. rendű felperes 2 500 000 Ft, az alperes 1 340 219 Ft fellebbezési illetéket fizetett meg, ugyanakkor a VI., VIII., IX. és XVI. rendű felperesek a 13.G.40.060/2013/37. számú ítélet, az alperes a 13.G.40.094/2016/98. számú ítélet elleni fellebbezéshez kapcsolódóan már fizettek fellebbezési illetéket, ezért a jelen fellebbezéshez tartozóan mentesültek az illeték megfizetése alól az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján. Az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján a megfizetett illeték kérelemre történő visszatérítésének van helye. Az ítéltábla az erre irányuló kérelem elbírálása érdekében az Itv. 81. § (2) bekezdése szerint a határozatát megküldeni rendelte a VI. rendű felperes és az alperes székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak.

[32] A felperesek fellebbezésükben a keresetük szerinti marasztalást, az alperes a kereset elutasítását kérte, így a teljes másodfokú ügyérték 76 471 509 Ft-ban határozható meg. Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, tehát 16 752 738 Ft erejéig pervesztes, valamint további 52 893 141 Ft erejéig szintén a másodfokú eljárásban bekövetkezett pervesztessége állapítható meg, a marasztalási összeg felemelése miatt. Ezek együttesen 69 645 879 Ft-ot tesznek ki, ilyen mértékben, 91%-ban minősülnek a felperesek a másodfokú eljárásban pernyertesnek, míg a további, 6 825 630 Ft összeg erejéig, 9% mértékben az alperes minősül pernyertesnek.

[33] Ez azt eredményezi, hogy a felek ilyen arányban igényelhetik a másodfokú eljárási költségeik megtérítését. Az ítéltábla felperesek és az alperes oldalán is az ügyvédi képvisellel felmerült költséget vette figyelembe.

Az ügyvédi munkadíjat a felperesek és az alperes esetében is a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján határozta meg, forgalmi adó felszámításával, így a teljes másodfokú ügyértékre vetítetten az ügyvédi munkadíj 2 494 145 Ft + áfa, összesen 3 167 564 Ft. A felperesek esetében így 2 882 483 Ft az érvényesíthető másodfokú perköltség, az alperes esetében pedig 285 081 Ft. Ezek egybeszámítása 2 597 402 Ft-ot eredményez, amelyre a felperesek a perbeli érdekeltségük arányában jogosultak, azaz az V. rendű felperes 119 480 Ft, a VI. rendű felperes 1 911 688 Ft, a VIII. rendű felperes 2 598 Ft, a IX. rendű felperes 345 454 Ft, a XVI. rendű felperes 218 182 Ft megfizetésére tarthat igényt. Az V. rendű felperes – mivel az eljárás során fellebbezési illetéket nem fizetett korábban – ezen túlmenően a jelen fellebbezéshez tartozóan megfizetett 219 870 Ft illeték pernyertességéhez igazodó része, 200 082 Ft megfizetésére is tarthat igényt az rPp. 81. § (1) és 82. § (2) bekezdése alapján.

Debrecen, 2026. június 18.

Dr. Görög Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Ambrus Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Riczu András s.k. bíró

